

Arrest

nr. X van 28 juni 2012
in de zaak RvV X IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 22 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. JONCKERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 22 maart 2011, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 28 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Chouddagram (Bangladesh). Sinds 2006 was u officieel lid van de 'Bangladesh Jatiyotabadi Chhatradal' (studentenorganisatie Bangladesh Nationalist Party ("BNP")). U zou geholpen hebben met het organiseren van bijeenkomsten. Op 14 november 2010 zou u geslagen zijn door mensen van de 'Awami-League'. U zou van 14 november 2010 tot 17 november 2010 in het ziekenhuis verbleven hebben. Op 18 januari 2011 werden er lokale verkiezingen gehouden. Op 19 januari 2011 zou u mee gaan protesteren zijn tegen de resultaten van de lokale verkiezingen. Op 19 januari 2011 werd er een valse moordzaak tegen u ingediend door Shamshuddin Ahmed Salim, secretaris op 'thana' niveau van de 'Awami-League' naar aanleiding van de dood van een persoon genaamd Diponkor. U zou uw dorp Chouddagram verlaten hebben op 19 januari 2011. U zou vervolgens in Dhaka, Comilla en Chittagong verbleven hebben. U zou teruggekeerd zijn naar Dhaka. U zou Bangladesh op 20 maart 2011 hebben verlaten. Vanuit Dhaka zou u per vliegtuig naar Thailand hebben gereisd. In Thailand zou u een vliegtuig naar Frankrijk hebben genomen. Van Frankrijk zou u per auto naar België hebben gereisd. U diende in België op 22 maart 2011 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een originele geboorteakte, een originele geboorteakte van uw echtgenote, een origineel huwelijkscertificaat, originele schooldiploma's, een originele licentie, originele medische documenten uit Bangladesh, een originele partijbrief, een bundel juridische documenten (kopieën), originele medische documenten aangaande uw dochter haar medische problemen en een originele envelop.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Er kan weinig geloof worden gehecht aan uw beweerd politiek lidmaatschap van de 'Bangladesh Jatiyotabadi Chhatradal' (studentenorganisatie Bangladesh Nationalist Party ("BNP")). Zo bleef u vaag over uw activiteiten als lid (zie gehoorverslag CGVS p.8). U bleef ook vaag en algemeen over het verkiezingsprogramma van de "BNP", wat opmerkelijk is aangezien u stemde bij de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh én u mensen trachtte te overtuigen om voor "BNP" te stemmen (zie gehoorverslag CGVS p.8 en p.9). Verder was u ook niet op de hoogte van het 19-puntenprogramma dat aangenomen werd door de "National Council" in december 2009 waarin de partijvisie voor de "BNP" voor de toekomst bepaald werd (zie gehoorverslag CGVS p.9 en document 2, blauwe map). Aangezien ook de 'Bangladesh Jatiyotabadi Chhatradal' als studentenbeweging dit 19-puntenprogramma volgt, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat u hiervan op de hoogte zou moeten zijn. U wist enkel dat het bestaat en kon geen verdere uitleg geven (zie gehoorverslag CGVS p.9). Gezien het belang van dat 19-puntenprogramma voor uw partij, kan dit niet overtuigen. Van een hoger opgeleide met een politiek engagement, zelfs al is het maar op lokaal niveau kan een meer uitgebreide kennis worden verwacht van de partij waarvoor u beweerde actief te zijn. Aan de authenticiteit van het document van de "BNP" kan omwille van uw gebrekkige kennis over "BNP", worden getwijfeld (zie document 7, groene map). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen volledig uw bewering wegens politieke redenen aangeklaagd te worden voor moord (zie gehoorverslag CGVS p.19).

Wat de juridische documenten betreft, die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegde, dient te worden opgemerkt dat u daar eigenlijk weinig over afweet. U kon niet aangeven welke documenten u betreffende uw rechtzaak neerlegde (zie gehoorverslag CGVS p.14). U kende de naam niet van de "officer in charge" en de "investigating officer" (zie gehoorverslag CGVS p.16). U kon ook geen overzicht geven van alle hoorzittingen die reeds plaatsgevonden hebben aangaande uw rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS p.16). U kon wel drie artikels geven van de Bengaalse strafwet maar u wist enkel dat 302 staat voor moord, de andere benoemde u niet (zie gehoorverslag CGVS p.16 en p.17). U stelde dat er tien beschuldigen waren, u kon er slechts drie opsommen (zie gehoorverslag CGVS p.17). U kende de rechter niet die verantwoordelijk is voor uw rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS p.18). Het is opvallend dat u zo weinig kennis hebt aangaande uw rechtzaak aangezien u beweerde dat u uw juridische documenten hebt gelezen (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het is ook bevreemdend dat u zich niet geïnformeerd hebt naar uw rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS p.17). U stelde dat uw dochter

ziek was en dat u niet kon beslissingen wat prioriteit had (zie gehoorverslag CGVS p.17). Aangezien de valse aanklacht de directe aanleiding is voor uw vertrek uit Bangladesh kan op zijn minst worden verondersteld dat u de juridische documenten die u ter staving van uw asielrelaas voorlegde beter kan toelichten. Nochtans zou uw vader en neef voor u een advocaat geregeld hebben (zie gehoorverslag CGVS p.14). U legde ook een envelop voor met het adres en de naam van deze advocaat (zie document 10, groene map). U hebt nog contact met uw familie (zie gehoorverslag CGVS p.6). U had dan ook aan hen meer uitleg kunnen vragen. Bovendien hebt u het adres van uw advocaat in Bangladesh (zie document 10, groene map). U had hem dan ook kunnen contacteren om meer informatie te verzamelen. Het CGVS merkt ook op dat op uw juridische documenten geen enkele stempel van een rechtbank bevatten. Het is dan ook bevreemdend dat deze documenten geattesteerd werden door een "Notary Public" gezien het gebrek aan officiële stempels van de rechtbank. Er staat op de laatste bladzijde ook geen stempel met verwijzing naar de "Evidence Act" van 1872, zoals dat het geval moet zijn bij gecertificeerde kopieën (zie document 3, groene map). Aan deze documenten kunnen dan ook geen waarde worden gehecht. In Bangladesh is het bovendien gemakkelijk om aan vervalste documenten te geraken (zie document 1, blauwe map), zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het dossier.

Voorts legde u geen enkel identiteitsdocument met foto neer. Uw geboorteakte is geen ontegensprekelijk bewijs van uw identiteit aangezien er geen foto op staat (zie document 1, groene map). Nochtans beweerde u dat u in Bangladesh een nationale identiteitskaart had (zie gehoorverslag CGVS p.13). U legde deze identiteitskaart niet voor. U beweerde dat uw ouders niet weten waar de identiteitskaart is (zie gehoorverslag CGVS p.13), dit kan niet overtuigen.

Vervolgens dient nog te worden opgemerkt dat de door u beschreven vluchtroute weinig geloofwaardig overkomt. Vanuit Dhaka zou u met een vals paspoort per vliegtuig naar Frankrijk hebben gereisd (zie gehoorverslag CGVS p.10). U kende uitgezonderd de nationaliteit en de kleur van het valse paspoort, geen verdere details over het paspoort (zie gehoorverslag CGVS p.10). Gezien de huidige strenge en individuele grenscontroles op de internationale luchthavens, is het niet geloofwaardig dat u deze reisweg aflegde zonder op de hoogte te zijn van deze gegevens betreffende uw vals paspoort.

U kon uw asielrelaas niet geloofwaardig maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw asielrelaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw schooldiploma's (zie document 4, groene map) en envelop (zie document 10, groene map) kunnen zondermeer aanvaard worden. Uw huwelijkscertificaat en handelslicentie (zie document 3 en 5, groene map) voegen niets toe aan uw asielrelaas. De geboorteakte van uw echtgenote voegt niets wezenlijks toe aan uw asielrelaas (zie document 2, groene map). De medische documenten tonen niet aan in welke omstandigheden en door wie u die verwondingen opliep (zie document 6, groene map). De medische documenten betreffende uw dochter voegen niets toe aan uw asielaanvraag, aangezien dit los staat van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals onder meer ook gesteld in artikel 62 van de vreemdelingenwet alsook bij wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker tracht de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Verzoeker stelt dat hij op alle gestelde vragen over zijn politiek engagement heeft geantwoord naar best vermogen en dat hij alles heeft meegedeeld wat hij weet. Hij is trouwens wel degelijk op de hoogte van het 19-puntenprogramma dat is aangenomen door de "National Council" maar kon enkel geen volledige opsomming geven van elk van de punten apart/niet de kleine details meedelen. Hij heeft overigens originele stukken neergelegd waaruit blijkt dat hij wel degelijk lid is en er is geen enkel materieel element dat zou aantonen dat het document niet echt zou zijn. Ook aangaande de door hem neergelegde juridische documenten heeft hij geantwoord naar best vermogen en heeft hij alles meegedeeld wat hij weet. Hij is gevluht en heeft zich niet bezig gehouden met het uitpluizen van wie de behandelend rechter is, welke specifieke wetsartikelen worden ingeroepen, wat de identiteit is van alle andere beklagden. Te meer daar hij met bijkomende familiale probleem van ziekte van zijn kind. Er is geen enkele reden om aan de juistheid van de door hem neergelegde juridische documenten te twifelen. Alleszins nam hij intussen contact op met zijn advocaat in Bangladesh met vraag om indien mogelijk bij de rechtbank nieuwe kopijen op te halen desgevallend voorzien van de stempels waar het CGVS naar verwijst. Deze konden voorlopig echter nog niet worden verkregen. Niettegenstaande hij geen identiteitsdocument met foto neerlegt, legt hij wel vele andere documenten neer zowel van zichzelf, zijn echtgenote als zijn dochter en heeft hij informatie gegeven over zijn eigen identiteit en afkomst, zodat er in redelijkheid kan worden besloten dat zijn identiteit en afkomst wel degelijk zijn bewezen. Bovendien spreekt het CGVS zich in haar motivering regelrecht tegen, gezien zij verderop in haar beslissing wel uitdrukkelijk stelt dat zijn schooldiploma's zonder meer aanvaard worden en dat ook de echtheid van de handelslicentie, het huwelijkscertificaat en de geboorteakte van zijn echtgenote niet in twijfel wordt getrokken. Verzoeker volhardt verder in zijn verklaringen aangaande zijn vluchtroute.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1 A van de Conventie van Genève en de bepalingen van de vreemdelingenwet (artikel 48/3).

In een derde middel beroept verzoeker zich op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 2, 3 en 6.2 EVRM. Door te stellen dat de door hem neergelegde stukken vervalst kunnen zijn, schendt de beslissing het principe van artikel 6.2 EVRM, aangezien het CGVS hierdoor hem niet enkel enkele redelijke mogelijkheid tot bewijslevering ontnemt, maar tevens suggereert dat hij zich mogelijks schuldig heeft gemaakt aan een misdrijf (valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken). Eenieder wordt echter geacht onschuldig te zijn tot het bewijs van het tegendeel.

In een vierde middel, werpt verzoeker ondergeschikt een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet op. Verzoeker verwijst naar de door hem aangehaalde problemen en meent dat hij bij eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt, niet alleen om te worden opgesloten maar tevens om te worden geëxecuteerd. Verzoeker verwijst naar informatie waaruit blijkt dat de doodstraf wordt toegepast en effectief uitgevoerd in Bangladesh.

2.2. Omwille van de onderlinge samenhang worden de aangevoerde middelen gezamenlijk behandeld.

2.3. In de mate dat verzoekende partijen naast een schending van de materiële motiveringsplicht een schending van de formele motiveringsplicht met verwijzing naar artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen opwerpen, wijst de Raad erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partijen immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (cf. RvS 14 juli 2004, nr. 133.900). Derhalve dient vastgesteld dat, ofschoon verzoekende partijen een schending van de formele motiveringsplicht opwerpen, uit het feit dat zij tevens de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, blijkt dat zij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissingen liggen, kennen doch deze betwisten. Het middel dient derhalve uitsluitend vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.4. Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij heeft ondervonden ten gevolge van zijn beweerd lidmaatschap van de studentenorganisatie van de BNP. Verzoeker legt echter vage verklaringen af over zijn activiteiten als lid van alsook over het verkiezingsprogramma van de BNP. Verzoekers vage en gebrekkige kennis over het verkiezingsprogramma van de BNP is bovendien moeilijk te rijmen met zijn verklaring dat hij de mensen bij de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh trachtte te overtuigen om voor de BNP te stemmen. Van iemand die zijn land ontvluchtte wegens zijn betrokkenheid bij een politieke partij is het echter redelijk te verwachten dat hij deze partij uitvoerig kan toelichten (RvS 29

maart 2004, 129.812) opdat hij zijn engagement aannemelijk kan maken. Bovendien blijkt dat, in tegenstelling tot wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift, verzoeker bij het Commissariaat-generaal aangaf op de hoogte te zijn van het bestaan van het 19-puntenprogramma maar niets kon zeggen over de inhoud ervan omdat hij het nooit gelezen heeft (gehoorverslag, 9). Verzoekers bewering dat hij enkel geen volledige opsomming kon geven van elk van de punten apart of niet de kleine details kon meedelen mist dan ook feitelijke grondslag. Verzoekers politieke engagement is om deze redenen dan ook niet geloofwaardig zodat aan de hieruit voortvloeiende problemen evenmin enig geloof kan worden gehecht. Waar verzoeker volhardt in de door hem neergelegde partijbrief en meent dat er geen enkel materieel element is dat zou aantonen dat het document niet echt zou zijn, kan de verwerende partij worden bijgetreden waar zij stelt dat dergelijke documenten kunnen op zich niet voldoende zijn om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Het document heeft immers geen officieel karakter, de bewijswaarde ervan is dienvolgens relatief. Zelfs indien zou, worden aangenomen dat het document authentiek is dan nog kan worden vastgesteld dat dit geenszins de door verzoeker aangehaalde feiten bevestigt. Zo verzoeker al lid van de BNP zou geweest zijn kan uit het document geenszins worden afgeleid dat hij omwille van dit lidmaatschap problemen zou ondervonden hebben.

Voorts kan worden vastgesteld dat verzoeker geen aannemelijke verklaring kan geven voor zijn onwetendheid in zijn eigen gerechtszaak waarvoor geen doorgedreven juridische scholing noodzakelijk is. Verzoeker gaf toe dat hij de documenten gelezen had, zodat er redelijkerwijze van verzoeker kan verwacht worden dat hij toch de nodige uitleg over deze documenten kan verschaffen. Ook over het concrete verloop van zijn rechtszaak kan verzoeker blijkbaar weinig uitleg verschaffen. Hij verklaarde dat er tien beschuldigen waren, maar kon er slechts drie van benoemen. Dat verzoeker zich niet geïnformeerd heeft naar zijn rechtszaak tast bovendien de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vermeende vrees voor vervolging aan. Verzoeker verwijst opnieuw naar de medische problemen van zijn dochter maar slaagt er niet in een aannemelijke verklaring te geven voor zijn onwetendheid in zijn eigen gerechtszaak. Hoe dan ook, de neergelegde juridische documenten ontberen de vereiste officiële stempels van de rechtbank. Mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat het in Bangladesh gemakkelijk is om aan vervalste documenten te geraken kan dan ook worden besloten dat deze documenten geen bewijswaarde hebben.

Met betrekking tot zijn identiteit ten slotte maakt verzoeker geenszins aannemelijk waarom hij zijn nationale identiteitskaart met foto waarover hij in Bangladesh beschikte niet neerlegt. De overige door verzoeker neergelegde documenten (geboortebewijzen e.d.) doen geen afbreuk aan deze vaststelling.

Gelet op de bovenvermelde vaststellingen kan aan het asielrelaas geen geloof worden gehecht en maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM betreft, benadrukt de Raad dat deze inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>) (RvV, nr. 53 793 van 23 december 2010). Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er bijgevolg evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 6 EVRM wordt opgemerkt dat dit artikel volgens vaste rechtspraak, ook van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, daar er geen uitspraak wordt gedaan over burgerlijke rechten, noch over de gegrondheid van een strafvervolging. Artikel 6 van het EVRM is enkel van toepassing in burgerlijke en strafrechtelijke zaken, terwijl het asielrecht een politiek recht is, dat buiten de toepassings sfeer van deze verdragsbepaling valt. De omstandigheid dat het asielrecht thans binnen de werkingssfeer van het gemeenschapsrecht valt en dat het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie van kracht is geworden, maakt van het asielrecht nog geen burgerlijk recht in de zin van artikel 6 van het EVRM. De rechten van verdediging zijn van toepassing op jurisdictionele procedures en, in administratiefrechtelijke zaken, op tuchtprocedures (RvS 13 december 2011, nr. 216.638).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Bengaals machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER